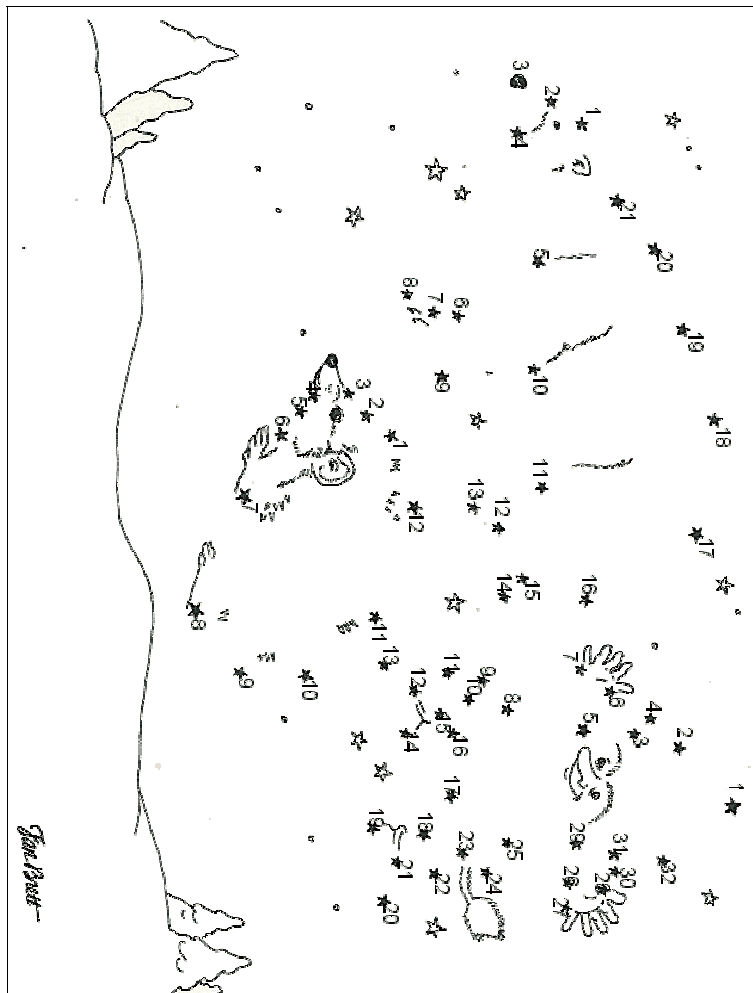

Pre všetky (aj Božie) deti

Ide vlnitý plech po púšti a hľadá oázu, kde by si oddýchol. V tom sa mu zjaví duch púšte: „Prosíš si kravatu?“ „Nie ja hľadám oázu,“ odpovedá vlnitý plech. „Tak oázu Ti ukázať nemôžem,“ odpovie duch a stratí sa. O chvíľu vlnitý plech uvidí bránu do oázy, na ktorej je nápis: - Vlnitým plechom bez kravaty vstup zakázaný! -

Vydáva
Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov,
Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov
Len pre vnútornú potrebu farnosti

internet: www.grkat-sekco.v.sk
e-mail: presov.sekco.v@grkatpo.sk
tel.: 051/7725 540

Dobrovoľný príspevok: 3 Sk

Neprešlo jazykovou úpravou

† Farský list

Číslo 26 4. februára 2007

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Nedeľa o márnotratom synovi

Týždeň pred touto nedeľou sa volá *Sedmica vsejadnaja* alebo tzv. voľný týždeň (voľnica). Počas tohto týždňa v stredu a piatok nie je pôst. Táto prax chce odlišiť veriacich byzantského obradu od Arménov - monofyzitov, ktorí sa po tieto dni postia. Ďalší dôvod pochádza z myšlienky predchádzajúcej nedele. Pôst nemá robiť veriaceho nadutým ako farizeja, ktorý sa chváli, že sa postí dva razy do týždňa. Je to týždeň duchovnej radosti a potechy, akými sú aj všetky ostatné „voľné“ týždne liturgického roku.

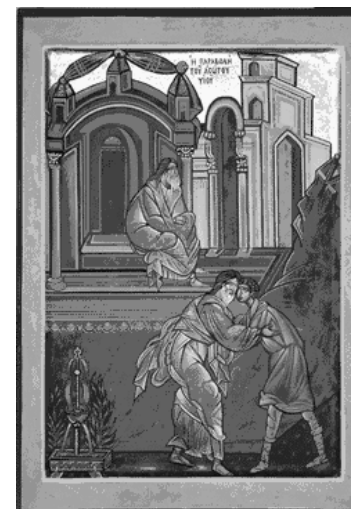
Ústrednou myšlienkou tejto nedele je podobenstvo o márnotratom synovi (Lk 15, 11-32). Toto podobenstvo sa pokladá za jednu z najkrajších statí Svätého písma. Odrzkadľuje sa tu najväčšie Božie milosrdenstvo a hlboká kajúcnosť človeka.

Cirkev pripomína veriacemu človeku, čo opustil a stratil. A počujúc jej hlas si má spomenúť na to, čo sa spieva v kondáku tohoto dňa: „*Nerozumne som sa vzdialil od tvojjej otcovskej slávy a premrhal bohatstvo, ktoré si mi daroval. Avšak hlasom márnotrátneho syna k tebe volám: 'Zhrešil som pred tebou, štedrý otče, prijmi ma späť kajúceho sa, prijmi ma ako jedného zo svojich sluhov.'*“

Mäso pôstna sobota – zádušná

V mäso pôstnu sobotu sa Cirkev modlí za zosnulých, aby aj oni spoločne stáli po pravej strane Krista pri poslednom súde (evanjelium o poslednom súde sa číta hneď v nedeľu). Táto sobota sa preto nazýva zádušná.

V predvečer tohoto dňa (už v piatok večer), Cirkev pozýva k všeobecnej spomienke na všetkých zosnulých. Pri hľadaní zmyslu spojenia medzi Veľkým pôstom a modlitbou za zosnulých, je potrebné pamätať na to, že kresťanstvo je náboženstvom lásky. Veľká večiereň za zosnulých v túto sobotu slúži ako vzor všetkým ostatným spomienkam na zosnulých a opakuje sa ešte počas druhej, tretej a štvrtej soboty Veľkého pôstu. Sobota bola na tento

účel ustanovená z niekoľkých dôvodov:

1. Pán Boh si v sobotu odpočinul po stvorení sveta.
2. Ježiš Kristus v sobotu odpočíval v hrobe. Sobota sa tak stala symbolom večného pokoja, spoločenstva s Bohom a večného šťastia v Bohu.
3. Vo Veľkom pôste sa bohoslužby konali len v sobotu a v nedeľu. Zomreli, aby neostali dlhší čas bez pomoci, dostali preto spomienkové modlitby v deň, keď sa slúžila sv. liturgia – v sobotu.

Spracoval o.MZ

Horizontálny rozmer – darované odpustenie ako rieka súcitu

„Budte k sebe navzájom láskaví a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi!“ (Ef 4, 32)

„Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy!“ (Kol 3, 13)

Prečo odpustenie tak často neprináša plody? Je to preto, že si necháme odpustiť od Pána, ale odmietame toto odpustenie predať tým, ktorí nás urazili, zranili a sklamali. Z prijatého odpustenia odmietam darovať odpustenie. Každé odmietnutie odpustenia je pokazený dar. Všetci sme pozvaní, aby sme sa stali darcami odpustenia. Aby sme odovzdávali Svätého Ducha.

Tri aspekty odpustenia

1. Odpustiť Bohu a Cirkvi

Často sa na Boha hneváme. Hovoríme o ňom, že on je pôvodcom všetkého zla, vinníkom ako Ježiš. Odpustíme mu vtedy, keď uznáme, že nie je vinný za žiadny hriech alebo zlo, ale že je nevinný. Odpustíme mu vtedy, keď dokážeme povedať: „Odpusť mi, že som sa na teba hneval.“

2. Odpustiť sám sebe

Pripustiť si, že som obmedzený, slabý, krehký a hriešny. Uznať si nedostatky a chyby.

3. Odpustiť nepriateľom

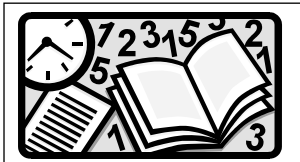
Je najväčším znamením Ježišovho učeníctva. To je základná charakteristika kresťana. Ježiš dokonca hovoril, že máme nielen odpúšťať svojim nepriateľom, ale ich aj milovať.

(o. M. B.)

Život so Svätým písmom a vo Svätom písme

Sväté písmo je a malo by byť súčasťou nášho života. Na to, aby som Pána Boha miloval musím ho poznať. Prečítané sa má stať realitou a súčasťou mňa samého. Ono má naplňovať moje srdce. Ako to uskutočniť, aby to, čo je napísané vo Svätom písme, bolo súčasťou môjho života? Ako pristupovať k tomuto živému Slovu? Ako pristupovať a dotýkať sa živého Boha? Na tieto otázky sa vám budem snažiť ponúknuť odpoveď! V tomto a v budúcich číslach *Farského listu*. Skúsím rozobrať postupne tri spôsoby prístupu k Svätému písmu (úvahu, rozjímanie, kontempláciu – nazeranie).

Je dôležité si uvedomiť, že vždy predtým, ako pristúpime k čítaniu Svätého písma, je potrebné sa stíšiť. Prosiť o dar a pomoc Svätého Ducha, o vnútorné pochopenie a nazeranie na udalosť a state vo Svätom písme.

Budme misionármi!

Každý z nás je povolaný žiť tak, aby svet spoznal Krista v nás, aby svet spoznal jeho lásku k nám. Každý je povolaný byť misionárom tam, kde žije.

(Oviedo)

Úvaha

- je nábožne zamyslenie sa nad nejakou náboženskou pravdou podľa rozumových hľadísk,
- pri úvahe je dôraz na činnosť rozumu,
- rozum sa používa na všestrannosť preberanie predloženej pravdy,
- vôľa pri úvahe pracuje obmedzenejšie,
- usilujeme sa o hlboké pochopenie náboženskej pravdy rozumom a o pevné presvedčenie o tejto pravde.

Predmet úvahy

- nejaká náboženská pravda,
- vedúca zásada pre život a základná pravda.

Postup pri úvahe

- **sústredenie pre modlitbu** - vžijem sa do Božej prítomnosti. Nechám sa hlboko preniknúť vedomím, že Boh je prítomný.
- **přípravná modlitba** - prosím o hlboké pochopenie predloženej pravdy.
- **vlastná úvaha** - pamätou si sprítomníť náboženskú pravdu. Čítam pomaly text predlohy a zastavujem sa pri jednotlivých myšlienkach alebo si pripomeniem hlavné myšlienky, ktoré ma pri čítaní, či počúvaní zaujali. Rozumom vnikám do jednotlivých bodov úvahy. Usilujem sa o pokojné poznanie pravdy. Napríklad: Odkiaľ som? - Som stvorený. Prečo som? - Aby som chválil Boha...
- **záver** - úvahu zakončím stručnou prosbou, aby som žil podľa poznanej pravdy a pomodlím sa Otčenáš.

(o. M.B)

† † † † † † † † † † † † † † †
Majme nádej

„Vieme, že optimistickí ľudia majú menší sklon k depresii a optimizmus súvisí s dosiahnutými výsledkami,“ hovorí psychologička Sheen Sethiová zo Stanfordskej univerzity.

Profesionáli zaoberajúci sa duševným zdravím a mnohí lekári hovoria o rozdielnych výsledkoch v uzdravení sa u pacientov, ktorí majú nádej. Nádej nemožno vyrobiť ani predstierať. Skutočná, dobre zakotvená nádej sa rodí vo vzťahu s tým, kto je schopný zachrániť nás od smrti, s Bohom (Jób 11, 18).

V tej správnej chvíli

V Kalkate prišiel raz ku mne jeden muž s receptom a povedal mi: „*Moje jediné dieťa zomiera a len tento liek zo zahraničia mu môže pomôcť.*“

Práve v tom momente, čo sme sa rozprávali, prišiel jeden muž s plným košíkom liekov. Celkom navrchu ležal ten liek. Keby som bola v dome, nebola by som to videla, keby bol býval prišiel skôr, nevidela by som ho. A práve v tom momente – pri všetkých miliónoch a miliónoch detí sveta – sa Boh postaral o toto malé dieťa z Kalkaty. Práve v tomto momente sa postaral, aby bol doručený liek, aby bolo dieťa zachránené.

Velebím láskavosť a Božiu lásku, lebo každé malé dieťa, z chudobnej alebo bohatej rodiny, je Božie dieťa utvorené Stvoriteľom všetkých vecí.

(Matka Terézia, prevzaté z *Gréckokatolíckeho kalendára 2003*)